

Rugă

Alexandru Ciocioi

RUGĂ

Un copil cu mâna stângă
uitată într-un blestem
trage după el o stâncă,
un picior, galben, de lemn.
Strada încă e udă
dar mai plânge în privire
ploaia vremurilor bune
când fugea la prins de vrăbii
ori la colindat prin lume.
Doamne,
dacă treci pe lângă el
fă-l să creadă că e soare
și, că pe-nserat, acasă,
va primi alte picioare,
alte mâini și o credință:
că va fi din nou ființă!
cum nu e, din întâmplare.

Numai visul lui străbate
veacul spart în șapte sate!